

REPUBLIKA HRVATSKA
UPRAVNI SUD U OSIJEKU
Trg Ante Starčevića 7/II

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Upravni sud u Osijeku, po sucu toga suda Božidaru Horvatu, uz sudjelovanje zapisničarke Danijele Horvatić, u upravnom sporu tužitelja Raiffeisenbank Austria d.d., Zagreb, Petrinjska 59, kojeg zastupaju opunomoćenici Vladimir Mamić i Luka Rimac, odvjetnici u Mamić Perić Reberski i Rimac Odvjetničko društvo d.o.o., Zagreb, Radnička cesta 80, protiv tuženika Ministarstva financija Republike Hrvatske, Samostalnog sektora za drugostupanjski upravni postupak, Zagreb, Frankopanska 1, uz sudjelovanje zainteresirane osobe NEXE GRUPA d.d., Našice, Vinogradska 6, koju zastupa opunomoćenik Ivica Pezo, odvjetnik u Zagrebu, Vrsnička 16, radi predstečajne nagodbe, dana 20. studenoga 2015.,

presudio je

Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev tužitelja koji glasi:

"I Poništava se rješenje Ministarstvo financija, Samostalnog sektora za drugostupanjski upravni postupak, Zagreb, Savska cesta 28, doneseno dana 22. studenog 2013. godine pod klasom UP/II-423-01/13-01/1012, Urbroj: 513-04/13-2.

II Obustavlja se postupak predstečajne nagodbe društva NEXE GRUPA d.d. za upravljanje društvima sa sjedištem u Našicama, Braće Radića 200, OIB: 46078374806, koji se pred Financijskom agencijom, Regionalnim centrom Zagreb, Nagodbenim vijećem HR01 vodi pod klasom: UP-I/110/07/13-01/3311."

Obrazloženje

Osporavanim rješenjem Ministarstva financija Republike Hrvatske, Samostalnog sektora za drugostupanjski upravni postupak KLASA: UP/II-423-01/13-01/1012, URBROJ: 513-04/13-2 od 22. studenoga 2013. odbijena je žalba tužitelja izjavljena protiv rješenja Financijske agencije, Regionalnog centra Zagreb, Nagodbenog vijeća HR01 KLASA: UP-I/110/07/13-01/3311, URBROJ: 04-06-13-3311-249 od 4. studenoga 2013., kojim je utvrđeno da su za plan financijskog restrukturiranja glasovali vjerovnici čije tražbine iznose 2.338.487.200,91 kn, dok ukupan iznos tražbina za koje vjerovnici imaju pravo glasa iznosi 2.895.676.591,43 kn te je utvrđeno da su za plan glasovali vjerovnici čije tražbine prelaze 1/2 vrijednosti utvrđenih tražbina za svaku grupu vjerovnika, odnosno 2/3 vrijednosti svih utvrđenih tražbina, sukladno članku 63. Zakona, te je stoga Plan financijskog restrukturiranja proglašen prihvaćenim.

Tužitelj osporava zakonitost pobijanog rješenja zbog postupovnih povreda, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava.

U tužbi, između ostalog, ističe da je protiv prvostupanjskog rješenja od 4. studenoga 2013. izjavio žalbu jer su Plan financijskog restrukturiranja društva NEXE GRUPA d.d. Našice i ročište za glasovanje o predmetnom Planu doneseni protivno odredbi članka 64. Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi ("Narodne novine", broj: 108/12. – u daljnjem tekstu: ZFPPN) te zbog toga što je dužnik Plan financijskog restrukturiranja dostavio bez potvrde ovlaštenog revizora. Nadalje tužitelj ističe da je žalbu izjavio zbog povreda procesnih odredaba ZFPPN-a; propuštanja obustavljanja postupka predstečajne nagodbe u razdoblju od 3. do 9. listopada 2013.; dostavljanja dokumenata koji se ne mogu smatrati nacrtom predstečajne nagodbe u smislu odredbe članka 46.a ZFPPN-a; povrede načela jednakog postupanja prema svim vjerovnicima; protivnosti nacrta predstečajne nagodbe kogentnim zakonskim odredbama u dijelu koji se odnosi na ponudu vjerovnicima, te zbog problematike državnih potpora.

Obrazlažući navedene propuste tužitelj ističe da je u predmetnom postupku predstečajne nagodbe ročište za glasovanje o prvobitno predloženom Planu financijskog i operativnog restrukturiranja održano 19. lipnja 2013. te je na istome donesen zaključak kojim su vjerovnici čije tražbine čine natpolovičnu većinu svih utvrđenih tražbina, a koji su predložili donošenje izmijenjenog Plana financijskog restrukturiranja, uključujući i tužitelja, pozvani da zaključno s danom 10. srpnja 2013. dostave novi izmijenjeni Plan, a dužnik je bio dužan u istom roku pisanim se putem izjasniti o izmijenjenom Planu financijskog restrukturiranja.

Tužitelj ističe da je 10. srpnja 2013. dostavio izmijenjeni Plan financijskog restrukturiranja, no dužnik je istog dana obavijestio Nagodbeno vijeće kako pozvani vjerovnici nisu postigli konsenzus oko izmijenjenog Plana financijskog restrukturiranja te se stoga dužnik obvezao dostaviti novi Plan sukladno odredbi članka 64. stavak 5. ZFPPN-a, nakon čega je dužnik i dostavio dana 18. srpnja 2013. Nagodbenom vijeću izmijenjeni Plan financijskog restrukturiranja o kojem se glasovalo na ročištu održanom 4. studenoga 2013., a za koji je pobijanim prvostupanjskim rješenjem utvrđeno da je prihvaćen od strane vjerovnika.

Isto tako tužitelj ističe da su na dan donošenja i objave predmetnog Plana financijskog restrukturiranja (18. srpnja 2013.) na snazi bili Zakon o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi ("Narodne novine", broj: 108/12.) i Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi ("Narodne novine", broj: 81/13. – u daljnjem tekstu: ZIDZFPPN) koji se sukladno odredbi članka 58. ZIDZFPPN-a u ovom slučaju samo djelomično primjenjuje, te je slijedom toga, u predmetnom postupku mjerodavna isključivo odredba članka 64. ZFPPN-a koja je izmijenjena člankom 36. ZIDZFPPN-a, međutim, prema stajalištu tužitelja, ista se ne primjenjuje na ovaj postupak sukladno odredbi članka 58. ZIDZFPPN-a, a pri tome, prema mišljenju tužitelja, nema mjesta primjeni Uredbe o izmjenama i dopunama Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi ("Narodne novine", broj: 144/12.), i to iz razloga što je odredbom članka 63. ZIDZFPPN-a izrijekom propisano kako danom stupanja na snagu tog Zakona (30. lipnja 2013.) prestaje važiti navedena Uredba.

Slijedom toga, u predmetnom postupku predstečajne nagodbe mjerodavna je isključivo odredba članka 64. izvornog ZFPPN-a, kojom je bila propisana obveza dužnika da uz izmijenjeni plan financijskog restrukturiranja dostavi i odgovarajuću potvrdu ovlaštenog revizora, te kako u konkretnom slučaju dužnik takvu potvrdu nije dostavio, time je postupio suprotno citiranoj odredbi ZFPPN-a.

Nadalje, tužitelj ističe da je ročište za glasovanje o izmijenjenom Planu financijskog restrukturiranja bilo zakazano za 25. srpnja 2013., no isto je odgođeno zaključkom Nagodbenog vijeća objavljenim 15. srpnja 2013., te kako ZFPPN ne sadrži odredbe o produljenju rokova odnosno odgodi poduzimanja određenih procesnih radnji, sukladno

odredbi članka 31. ZFPPN-a, glede svih postupovnih pitanja mjerodavne su odredbe Zakona o općem upravnom postupku ("Narodne novine", broj: 47/09.) odnosno odredba članka 79. stavka 3. tog Zakona.

Međutim, kako je rok za glasovanje o dužnikovom izmijenjenom planu financijskog restrukturiranja određen člankom 64. stavak 7. ZFPPN-a, a ne odlukom službene osobe, isti nije mogao biti produljen jer takva mogućnost nije predviđena.

Tužitelj nadalje napominje da je člankom 27. ZFPPN-a propisano da je postupak predstečajne nagodbe hitan te se mora dovršiti najkasnije u roku od 120 dana od dana otvaranja, time da je ZIDZFPPN-a u članku 37. stavku 2. predvidio mogućnost produljenja rokova za dovršetak predstečajne nagodbe za što je potrebno odobrenje savjetodavnog vijeća. U konkretnom slučaju dana 25. srpnja 2013. Savjetodavno vijeće Ministarstva financija dalo je odobrenje za produljenje roka za provođenje postupka predstečajne nagodbe za dodatnih 60 dana počevši od 3. kolovoza 2013., te je time rok za provedbu postupka produljen do 2. listopada 2013., ali postupak predstečajne nagodbe nije bio dovršen niti unutar produljenog roka, međutim, Nagodbeno vijeće nije obustavilo predmetni postupak, a Savjetodavno vijeće je tek 9. listopada 2013., 7 dana nakon protoka prvobitno produljenog roka, još jednom odobrilo produljenje roka za provedbu postupka predstečajne nagodbe i to za daljnjih 30 dana, s time da se to produljenje primjenjuje retroaktivno od 2. listopada 2013. Nadalje tužitelj ističe da je nesporno da je dužnik podnio zahtjev za dodatnim produljenjem roka za preostalih 30 dana u za to propisnom roku, premda odredbama ZFPPN-a nije predviđeno da se isti može produživati i više puta, ali načelno nije ni zabranjeno ukoliko je u okviru predviđenih 90 dana, međutim, odluka Savjetodavnog vijeća o odobrenju dodatnog produljenja donesena je tek po proteku roka za provedbu postupka predstečajne nagodbe i to s retroaktivnim učinkom, te kako mogućnost retroaktivnog produljenja rokova nije predviđena niti jednim mjerodavnim propisom naknadno odobrenje Savjetodavnog vijeća od 9. listopada 2013. nije dopušteno jednako kao i sve radnje Nagodbenog vijeća koje su na temelju njega poduzete. Ističe kako je Nagodbeno vijeće između 3. i 9. listopada 2013. bilo dužno obustaviti postupak predstečajne nagodbe jer u to vrijeme nije imalo podatak o eventualnom dodatnom produljenju roka s retroaktivnim učinkom, a propuštanjem donošenja rješenja o obustavi Nagodbeno vijeće je počinilo osobito tešku povredu procesnih odredaba ZFPPN-a.

U tužbi tužitelj nadalje ukazuje na odredbu članka 25. ZIDZFPPN-a, koja se sukladno odredbi članka 58. istog Zakona primjenjuje u predmetnom postupku, a citiranim člankom 25. ZIDZFPPN-a u raniji tekst ZFPPN unesen je novi članak 46.a koji uređuje nacrt predstečajne nagodbe, te suprotno stajalištu tuženika, tužitelj smatra da u predmetnom postupku ima mjesta primjeni članka 25. ZIDZFPPN-a, a što tuženik jednako kao i prvostupanjsko tijelo nisu imali u vidu.

Nadalje tužitelj ističe da prihvaćeni Plan financijskog restrukturiranja vidno odudara od zakonskog zahtjeva prema kojem nacrt predstečajne nagodbe mora biti sastavljen u obliku ovršnog pravnog akta, aiIz dikcije Plana financijskog restrukturiranja proizlazi da isti ne može imati svojstvo ovršene isprave, i to zbog svoje nepreciznosti i nedorečenosti, te tužitelj smatra da predložena predstečajna nagodba nema zakonom propisani oblik i sadržaj jer dužnik nije udovoljio zakonskoj obvezi odnosno nije dostavio nacrt predstečajne nagodbe koji formom i sadržajem ispunjava zakonom propisane uvjete.

Tužitelj također ističe da je Planom financijskog restrukturiranja, koji je utvrđen spornim prvostupanjskim rješenjem, povrijeđeno načelo jednakog postupanja prema svim vjerovnicima. Naime, dužnik je protivno odredbama ZFPPN-a pojedine vjerovnike doveo u povoljniji položaj u odnosu na druge vjerovnike, a navedeno posebno dolazi do izražaja u pogledu potkategorije vjerovnika grupe A.3c povezana društva Našicecement d.d., te se tako u odnosu na vjerovnika grupe A.3c Našicecement d.d. te vjerovnike grupe A.3d povezana društva - ostala predlaže namirenje tražbina otpustom 30 % glavnice i 100 % kamata, uz otplatu duga do kraja 2015. te poček do 1. siječnja 2014., međutim, za razliku od otplate preostalogoga duga kroz dvije godine bez kamata počevši od 1. siječnja 2014. u jednakim

mjesečnim ratama za vjerovnike grupe A.3d povezana društva – ostala, za namirenje tražbine vjerovnika Našicecement d.d. predlaže se prijenos udjela i potraživanja prema društvima Nexe beton d.o.o. Našice, Nexe beton d.o.o. Novi Sad, AB Put d.o.o. Sarajevo i NEXE d.o.o. Sarajevo. Time je prema mišljenju tužitelja u potpunosti neosnovano stvorena razlika između tražbina povezanih osoba dužnika, na način da se povezano društvo Našicecement d.d. stavlja u povoljniji položaj prema ostalim povezanim društvima, ali i prema ostalim vjerovnicima, i na taj način povrijeđeno je načelo jednakog postupanja prema vjerovnicima predviđeno člankom 22. ZFPPN-a.

Također tužitelj ističe da je iz sadržaja predloženog nacrt predstečajne nagodbe vidljivo kako je dužnik predložio načine namirenja vjerovnika protivno odredbi članka 45. stavka 3. ZFPPN-a, dok je iz sadržaja predloženog nacrt predstečajne nagodbe vidljivo kako je dužnik predložio način namirenja vjerovnika čije su tražbine svrstane u kategoriju „mezzanine“ za slučaj neuspjele prodaje društva Našicecement d.d. na način da je predviđen postotak namirenja tražbina niži od 40%, što nije dopušteno, jer je planirani rok namirenja tražbina navedenih vjerovnika dulji od osam godina, time da isto vrijedi i za vjerovnike svrstane u grupu A.2c, a za te vjerovnike, naime, predviđen je postotak namirenja tražbina koji je niži od 40 % (predviđeni otpis 60% glavnice te 100% kamata i naknada), a kako se nudi otplata isključivo 40% glavnice u roku od osam godina, ne može se smatrati ponudom za namirenje 40% tražbine u smislu odredbe članka 45. stavka 3. ZFPPN-a.

Konačno, tužitelj u tužbi ističe "problematiku državnih potpora" navodeći da nije jasno jesu li u predmetnom postupku provedene sve radnje koje su predviđene Zakonom o državnim potporama ("Narodne novine", broj: 72/13.), zbog čega se postavlja pitanje dopuštenosti odredaba prihvaćenog plana financijskog restrukturiranja koje su "potencijalno suprotne propisima o državnim potporama".

Zbog navedenih razloga tužitelj predlaže sudu poništiti osporavano rješenje tuženika KLASA: UP/II-423-01/13-01/1012, URBROJ: 513-04/13-2 od 22. studenoga 2013. te obustaviti predmetni postupak predstečajne nagodbe.

U odgovoru na tužbu tuženik ostaje kod razloga iz osporavanog rješenja te predlaže odbiti tužbeni zahtjev kao neosnovan.

Podneskom od 21. listopada 2015. trgovačko društvo NEXE GRUPA d.d. uključilo se u predmetni upravni spor, sukladno odredbi članka 19. stavka 4. ZUS-a.

U navedenom podnesku zainteresirana osoba ističe, prije svega, da predmetna tužba nije dopuštena jer se osporavana odluka ne odnosi na prava i pravne interese tužitelja, te kako je jedini pravni interes tužitelja otvaranje stečajnog postupka zainteresirane osobe.

Nadalje, zainteresirana osoba ističe da je predmetni postupak predstečajne nagodbe otvoren rješenjem Financijske agencije, Regionalnog ureda Zagreb, Nagodbenog vijeća HR01 od 5. travnja 2013., slijedom čega se na konkretan predmet primjenjuju odredbe ZFPPN-a objavljenog u "Narodnim novinama", broj: 108/12. i 144/12, dok zainteresirana osoba navodi da nije pravno utemeljen navod tužitelja da u konkretnom slučaju nema mjesta primjeni Uredbe o izmjenama i dopunama Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi. Isto tako, zainteresirana osoba smatra neutemeljenim navode tužitelja o nezakonitoj odgodi ročišta zakazanog za dan 25. srpnja 2013., odnosno, zainteresirana osoba ističe da je prvostupanijsko tijelo izmijenjeni Plan financijskog restrukturiranja objavilo na internetskim stranicama Financijske agencije dana 19. srpnja 2013., pa kako je ročište ranijim zaključkom bilo zakazano za 25. srpnja 2013., dakle prije proteka roka od 8 dana, to odgodom navedenog ročišta nije došlo do povrede zakona, a u prilog svojih tvrdnji ukazuje na određene sudske odluke donesene u sporovima predstečajnih nagodbi.

U odnosu na tužbene navode u kojima tužitelj ukazuje na povredu procesnih odredbi ZFPPN-a navodeći da je produljenjem rokova za dovršetak postupka predstečajne nagodbe povrijeđen zakon, zainteresirana osoba ukazuje na to da je Savjetodavno vijeće Ministarstva financija dana 25. srpnja 2013. i 9. listopada 2013. donijelo odobrenja kojim se odobrava produljenje roka za provođenje postupka predstečajne nagodbe i to prvim rješenjem za 60

dana (počevši od 3. kolovoza 2013.) a drugim rješenjem za 30 dana (počevši od 2. listopada 2013.). Dakle, predmetnim odobrenjima u dva je navrata produljen rok za provođenje postupka predstečajne nagodbe i to za ukupno 90 dana, a što je sve u skladu sa odredbom članka 65. stavak 4. ZFPPN-a ("Narodne novine", broj: 108/12., 144/12. i 81/13.), koja odredba se primjenjuje na dužnika temeljem članka 85. ZIDZFPPN ("Narodne novine", broj: 81/13.), tim više što je odluka o produljenju rokova donesena temeljem diskrecijske ocjene, a sve s ciljem da se dužniku koji je postao nelikvidan i/ili insolventan omogući financijsko restrukturiranje, a što je osnovna svrha ZFPPN-a. Osim toga čak kada bi se prihvatili navodi tužitelja zainteresirana osoba smatra da produljenje rokova za dovršetak postupka predstečajne nagodbe ne bi trebalo imati za posljedicu poništavanje osporavane odluke, a time i stečaj zainteresirane osobe.

Zainteresirana osoba ukazuje na neosnovanost tužbenih navoda tužitelja o tome da je postupak predstečajne nagodbe imao biti obustavljen u razdoblju između 3. i 9. listopada 2013., ističući kako i mjerodavna sudska praksa ide u prilog tvrdnjama zainteresirane osobe.

Nadalje, zainteresirana osoba smatra neosnovanim navode tužitelja o tome da je propustila dostaviti dokumente koji se mogu smatrati nacrtom predstečajne nagodbe u smislu odredbe članka 46.a ZFPPN-a. Naime, zainteresirana osoba jednako kao i tuženik, smatra da se navedena odredba ne može primijeniti u ovom slučaju, a smislenu odredbi članka 58. ZIDZFPPN-a.

Zaključno zainteresirana osoba navodi kako niti preostali tužbeni navodi nisu osnovani, pozivajući se na mjerodavne sudske odluke donesene u sporovima vođenih radi predstečajnih nagodbi.

S obzirom na navedeno predlaže da sud odbije tužbeni zahtjev.

U provedenom dokaznom postupku sud je izvršio uvid u predmetni spis, spis tuženika i isprave koje su priložene u taj spis, a dana 12. studenoga 2015. kod ovog suda održana je javna rasprava kako bi se, sukladno odredbi članka 6. stavak 1. Zakona o upravnim sporovima ("Narodne novine", broj: 20/10., 143/12. i 152/14. – u daljnjem tekstu: ZUS), svakoj stranci dala mogućnost izjasniti se o zahtjevima i navodima drugih stranaka te o svim činjenicama i pravnim pitanjima koja su predmet upravnog spora.

Na navedenu raspravu pristupio je opunomoćenik tužitelja i opunomoćenici zainteresirane osobe koji su u cijelosti ostali kod svih navoda iznesenih tijekom upravnog spora, dok na raspravu nije pristupio uredno pozvani tuženik, uslijed čega je navedena rasprava održana bez prisutnosti tuženika sukladno odredbi članka 39. stavak 2. ZUS-a.

Na temelju razmatranja svih činjeničnih i pravnih pitanja, sukladno odredbi članka 55. stavka 3. ZUS-a, sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev neosnovan.

Naime, sud prije svega smatra da se pobijano rješenje tuženika neposredno odnosi i na prava i pravne interese tužitelja, uslijed čega tužitelj ima pravni interes za pokretanje upravnog spora sukladno odredbi članka 17. stavak 1. ZUS-a, te stoga sud smatra da nisu osnovani navodi zainteresirane osobe da tužitelj nema legitimaciju za podnošenje tužbe u ovom upravnom sporu.

Nadalje iz obrazloženja osporavanog rješenja, kao i sadržaja spisa, proizlazi da je rješenjem Financijske agencije, Regionalnog centra Zagreb, Nagodbenog vijeća HR01 KLASA: UP-I/110/07/13-01/3311, URBROJ: 04-06-13-3311-28 od 5. travnja 2013. otvoren postupak predstečajne nagodbe na dužnikom NEXE GRUPA d.d., Našice, Braće Radića 200 (ovdje zainteresirane osobe) te su istog dana pozvani vjerovnici da u roku od 30 dana prijave svoje tražbine Nagodbenom vijeću. Nakon održanog ročišta za utvrđenje tražbina (28. svibnja 2013.) rješenjem o utvrđenim tražbinama Financijske agencije, Regionalnog centra Zagreb, KLASA: UP-I/110/07/13-01/3311, URBROJ: 04-06-13-3311-154 od 6. lipnja 2013. utvrđeno je da ukupan iznos utvrđenih tražbina iznosi 2.906.397.350,21 kn, dok ukupan iznos osporenih tražbina iznosi 1.222.075,55 kn (dakle, ukupan iznos osporenih tražbina ne prelazi 25% što predstavlja uvjet za nastavak postupka). Na ročištu za glasovanje koje je otvoreno 19. lipnja 2013. predloženi Plan financijskog restrukturiranja nije prihvaćen jer su za prihvaćanje

Plana glasovali vjerovnici čije tražbine ne prelaze polovinu vrijednosti utvrđenih tražbina unutar svake grupe, odnosno 2/3 svih utvrđenih potraživanja, te je stoga je sukladno članku 64. stavak 2. ZFPPN-a, Nagodbeno vijeće pozvalo vjerovnike čije tražbine prelaze natpolovičnu većinu svih utvrđenih tražbina da do 10. srpnja 2013. predlože izmjenu Plana, dok je Zaključkom Nagodbenog vijeća od 15. srpnja 2013. odgođeno ročište zakazano za 25. srpnja 2013. jer vjerovnici koji su pozvani dostaviti izmijenjeni Plan financijskog restrukturiranja nisu uspjeli postići konsenzus oko načina namirenja obveza dužnika, slijedom čega je dužnik predložio izraditi novi Plan financijskog restrukturiranja (članak 64 stavak 5. ZFPPN-a), a novi plan financijskog restrukturiranja dužnik je dostavio Nagodbenom vijeću dana 18. srpnja 2013., a isti je objavljen na internetskim stranicama Financijske agencije dana 19. srpnja 2013.

Slijedom toga, ročište o glasovanju o novom Planu financijskog restrukturiranja, Nagodbeno vijeće je zaključkom od 29. srpnja 2013. zakazalo za 9. kolovoza 2013, a iz zapisnika o ročištu od 9. kolovoza 2013. razvidno je da je ročište za glasovanje o novom Planu financijskog restrukturiranja odgođeno, dok je zaključkom od 24. listopada 2013. ročište o glasovanju za Plan određeno za 4. studenoga 2013.

Spisu predmeta prileži odobrenje Ministarstva financija Republike Hrvatske, KLASA: UP/I-423-08/13-01/1582, URBROJ: 513-07-21-06/13-5 od 25. srpnja 2013. kojim se dužniku odobrava produljenje roka za provođenje postupka predstečajne nagodbe za dodatnih 60 dana, time da taj rok počinje teći od isteka roka od 120 dana od dana otvaranja postupka predstečajne nagodbe odnosno od 3. kolovoza 2013.

Odobrenjem Ministarstva financija Republike Hrvatske, KLASA: UP/I-423-08/13-01/1582, URBROJ: 513-07-21-06/13-3 od 9. listopada 2013. dužniku je odobreno dodatnih 30 dana za dovršenje postupka predstečajne nagodbe, s time da taj rok počinje teći od 2. listopada 2013.

Nadalje, uvidom u spis upravnog postupka nesporno je utvrđeno da je dana 4. studenoga 2013. održano ročište za glasovanje o izmijenjenom Planu financijskog restrukturiranja, a na tom ročištu je rješenjem Financijske agencije, Regionalnog centra Zagreb, Nagodbenog vijeća, HR01 KLASA: UP-I/110/07/13-01/3311, URBROJ: 04-06-13-3311-249 utvrđeno da su za plan financijskog restrukturiranja glasovali vjerovnici čije tražbine iznose 2.338.487.200,91 kn, dok ukupan iznos tražbina za koje vjerovnici imaju pravo glasa iznosi 2.895.676.591,43 kn te je utvrđeno da su za plan glasovali vjerovnici čije tražbine prelaze 1/2 vrijednosti utvrđenih tražbina za svaku grupu vjerovnika, odnosno 2/3 vrijednosti svih utvrđenih tražbina, sukladno članku 63. Zakona, te je stoga Plan financijskog restrukturiranja proglašen prihvaćenim.

U konkretnom slučaju, tuženik je odbio žalbu tužitelja izjavljenu protiv navedenog prvostupanjskog rješenja od 4. studenoga 2013., a time je, prema ocjeni suda, pravilno primijenio materijalno pravo.

Naime, kako je predmetni postupak predstečajne nagodbe otvoren 15. travnja 2013. to je u konkretnom slučaju mjerodavan Zakon o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi ("Narodne novine", broj: 108/12. i 144/12. – u daljnjem tekstu: ZFPPN) u svezi odredbe članka 57. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi ("Narodne novine", broj 81/13. – u daljnjem tekstu: ZIDZFPPN) i članka 16. Uredbe Vlade Republike Hrvatske o izmjenama i dopunama Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi ("Narodne novine", broj: 112/13.).

Budući da je predmetni postupak otvoren 5. travnja 2013., dakle prije stupanja na snagu ZIDZFPPN-a (30. lipnja 2013.), te kako je zainteresirana osoba započela radnju sastava Plana financijskog restrukturiranja prije 30. lipnja 2013., to su neosnovani tužbeni navodi u kojima tužitelj tvrdi da su upravna tijela pogrešno primijenila odredbu članka 25. ZIDZFPPN (kojom je u raniji tekst Zakona dodan članak koji uređuje nacrt predstečajne nagodbe), jer se ista, sukladno odredbi članka 58. ZIDZFPPN-a, ne može primijeniti u konkretnom slučaju.

Također neosnovano tužitelj ukazuje na potrebu primjene odredbe članka 64. Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi ("Narodne novine", broj: 108/12.), kojom je bilo propisano je da se iznimno od odredbe stavka 1. ovoga članka, postupak predstečajne nagodbe neće obustaviti ako vjerovnici čije tražbine čine natpolovičnu većinu svih prijavljenih tražbina predlože dostaviti u određenom roku, koji ne može biti duži od 30 dana, nagodbenom vijeću, dužniku i ovlaštenom revizoru koji je napravio izvještaj o pregledu, izmijenjeni plan financijskog restrukturiranja (stavak 2.). Stavkom 3. istog članka bilo je propisano da su dužnik i ovlašteni revizor dužni pisano se izjasniti nagodbenom vijeću o izmijenjenom planu financijskog restrukturiranja, u roku od osam dana od dana njegovog primitka.

Prema tome, u pravu je tužitelj kada tvrdi da je sukladno citiranim odredbama izmijenjeni plan financijskog restrukturiranja bilo potrebno ovjeriti od strane ovlaštenog revizora.

Međutim, odredbom članka 25. Uredbe o izmjenama i dopunama Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi ("Narodne novine", broj: 144/12. – u daljnjem tekstu: Uredba) izmijenjen je članak 64. ranijeg Zakona na način da izmijenjeni plan financijskog restrukturiranja nije potrebno ovjeriti od strane ovlaštenog revizora, te sud smatra da se u konkretnom slučaju radi o ekonomičnosti postupka predstečajne nagodbe, a kako je navedena Uredba stupila na snagu 21. prosinca 2012. (članak 40. Uredbe), to su, suprotno tužbenim navodima, pravilno i zakonito postupili tuženik i prvostupanjsko tijelo kada su istu primijenili.

Naime, činjenica što je ZIDZFPPN u članku 63. odredio da danom stupanja na snagu tog Zakona (30. lipnja 2013.) prestaje važiti navedena Uredba nikako, prema ocjeni ovog suda, ne znači da je u predmetnom postupku mjerodavno prvotno zakonsko uređenje, tj. članak 64. Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi ("Narodne novine", broj: 108/12.).

Navedena Uredba, koju je Vlada Republike Hrvatske donijela temeljem zakonske ovlasti (članak 1. Zakona o ovlasti Vlade Republike Hrvatske, "Narodne novine", broj: 114/11.), imala je za cilj privremeno riješiti sporna pitanja te ukloniti nedostatke i dvosmislena tumačenja koja su onemogućavala postizanje cilja Zakona, te nakon što je ZIDZFPPN stupio na snagu logično je da je navedena Uredba stavljena izvan snage, jer nakon stupanja na snagu ZIDZFPPN-a, taj Zakon uređuje ista sporna pitanja, međutim, na navedeni način postupci predstečajne nagodbe koji su se vodili u skladu sa odredbama Uredbe nisu postali retroaktivno nevaljani, kako to tužitelj pogrešno smatra.

Nadalje, što se tiče tužbenih navoda u kojima tužitelj ukazuje na propust prvostupanjskog tijela da obustavi predmetni postupak zbog proteka rokova potrebno je reći da je točno da je odredbom članka 65. točkom 4. ZFPPN-a propisano da će nagodbeno vijeće obustaviti postupak predstečajne nagodbe ako se protekom roka od 120 dana od dana otvaranja postupka predstečajne nagodbe pred nagodbenim vijećem ne provede postupak predstečajne nagodbe.

Međutim, člankom 37. stavkom 2. ZIDZFPPN-a, u članku 65. točki 4. ranijeg teksta ZFPPN-a, iza riječi nagodbe dodane su riječi: "odnosno ako taj postupak ne bude proveden niti u produljenom roku od daljnjih najviše 90 dana, ako je savjetodavno vijeće odobrilo produljenje roka za dovršetak postupka".

Dakle, ZIDZFPPN je propisao mogućnost produljenja redovnog postupka predstečajne nagodbe na način da, ako se redovni postupak predstečajne nagodbe ne dovrši pred nagodbenim vijećem u roku od 120 dana, a niti u daljnjem roku od 90 dana, o kojem produljenju je odluku donijelo savjetodavno vijeće, postupak se obustavlja.

Sukladno odredbi članka 58. ZIDZFPPN-a u konkretnom slučaju primjenjuje se članak 37. stavak 2. ZIDZFPPN o produljenja rokova predstečajne nagodbe.

Nadalje, kako je naprijed navedeno, iz podataka spisa predmeta proizlazi da je zainteresirana osoba dana 17. srpnja 2013. (dakle, unutar 120-dnevnog roka od dana otvaranja

postupka) podnijela zahtjev za produljenje roka za provođenje postupka predstečajne nagodbe za dodatnih 60 dana, te je taj zahtjev Savjetodavno vijeće Ministarstva financija prihvatilo, a odobrenjem od 25. srpnja 2013. odredilo je produljenje roka za dodatnih 60 dana, a koji rok teče nakon isteka 120 dana od dana otvaranja postupka predstečajne nagodbe, tj. od 3. kolovoza 2013.

Kako bi se spriječila šteta u slučaju obustave postupka i time stečaj zainteresirane osobe, koji je u tom slučaju jedina alternativa, zainteresirana osoba je i prije isteka navedenog roka ponovno podneskom od 24. srpnja 2013., zamolila produljenje roka postupka predstečajne nagodbe za daljnjih 30 dana, te je navedeni prijedlog također prihvaćen, a Savjetodavno vijeće Ministarstva financija je dana 9. listopada 2013. odredilo produljenje roka za daljnjih 30 dana, a koji rok teče od 2. listopada 2013.

Prema stajalištu suda, opisanim produljivanjem rokova za dovršetak postupka nije došlo do povrede zakona tužitelju na štetu, a sud je utvrdio da su navedena odobrenja Savjetodavnog vijeća Ministarstva financija Republike Hrvatske od 25. srpnja 2013. i 9. listopada 2013. objavljena na internetskim stranicama Financijske agencije.

Također, svi sudionici su objavom zaključka od 24. listopada 2013., kojim je zakazano ročište radi glasovanja o izmijenjenom Planu financijskog restrukturiranja, saznali za produljenje roka za daljnjih 30 dana te je tužitelju omogućeno raspravljanje o svim pitanjima koja je trebalo riješiti tijekom postupka.

Dakle, prema shvaćanju suda, u smislu odredbi Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi ("Narodne novine", broj 108/12., 144/12. i 81/13.) odlučno je to, da je predmetni postupak predstečajne nagodbe dovršen u okvirnim rokovima, tj. u zakonom dopuštenim granicama od 120 odnosno daljnjih 90 dana od dana otvaranja postupka te da je odobrenje za produljenje rokova dalo nadležno tijelo.

Iako ZFPPN nije propisao kriterije za produljenje rokova za dovršetak postupka predstečajne nagodbe, u konkretnom je slučaju očito Savjetodavno vijeće imalo u vidu ciljeve ZFPPN-a i gospodarske okolnosti u kojima djeluje zainteresirana osoba, kao i njezinu važnost, veličinu i značaj za gospodarstvo istočnog dijela Republike Hrvatske.

Nadalje, neosnovan je i tužbeni navod da je do povrede zakona došlo zbog odgode ročišta za glasovanje o izmijenjenom Planu financijskog restrukturiranja zakazanog za dan 25. srpnja 2013.

Naime, izmijenjeni Plan financijskog restrukturiranja prvostupanjsko tijelo je objavilo na internetskim stranicama Financijske agencije dana 19. srpnja 2013., a ročište je ranijim zaključkom bilo zakazano za 25. srpanj 2013., pa kako od dana objave izmijenjenog Plana financijskog restrukturiranja do dana zakazanog ročišta nije protekao rok od osam dana, to je ročište zakazano za 25. srpanj 2013. bilo potrebno odgoditi.

Prema ocjeni suda, radi se o opravdanom razlogu za odgodu ročišta, s obzirom da između vjerovnika nije postignut konsenzus, pa odgodom navedenog ročišta zakon nije povrijeđen na štetu tužitelja. Naime, kao što je već navedeno, u konkretnom slučaju odlučno je to da je predmetni postupak predstečajne nagodbe dovršen u zakonom dopuštenim rokovima, te se stoga suprotno shvaćanje koje tužitelj iznosi u tužbi, prema ocjeni ovog suda ne može prihvatiti.

Nadalje, neosnovano tužitelj u tužbi elaborira da prihvaćeni Plan financijskog restrukturiranja nema zakonom propisan sadržaj i oblik te da ne može steći svojstvo ovršne isprave. Naime, ovaj sud smatra kako prihvaćeni Plan financijskog restrukturiranja ispunjava sve uvjete podobnosti za ovršnu ispravu iz članka 29. stavka 1. Ovršnog zakona ("Narodne novine", broj: 112/12. i 25/13.), a drukčijim tvrdnjama o nedostatku vremena ispunjenja obveze, nepreciznosti odredbi o predmetu i vremenu ispunjenja obveze, u pogledu opsega ispunjenja obveze tužitelj nije doveo u sumnju zakonitost osporavanog rješenja.

Također, neosnovani su tužbeni navodi u kojima se ističe da je spornim Planom financijskog restrukturiranja povrijeđeno načelo jednakog postupanja prema svim vjerovnicima propisano člankom 22. ZFPPN-a.

Naime, sud smatra da je u ovoj pravnoj stvari odlučno to što su na ročištu za glasovanje o izmijenjenom Planu financijskog restrukturiranja glasovali vjerovnici čije tražbine prelaze 1/2 vrijednosti utvrđenih tražbina za svaku grupu vjerovnika odnosno 2/3 vrijednosti svih utvrđenih tražbina (članak 63. ZFPPN-a), međutim, činjenica da tužitelj nije bio zadovoljan rezultatima glasovanja i što neosnovano smatra da je na navedeni način stavljen u nepovoljniji položaj u odnosu na druge vjerovnike, prema ocjeni ovog suda, ne utječe na zakonitost osporavane odluke, jer je svoj pristanak dala kvalificirana većina vjerovnika, a što je u skladu sa načelom dobrovoljnosti, kao jednim od temeljnih načela postupaka predstečajne nagodbe (članak 21. ZFPPN-a.).

Uz sve navedeno, a u odnosu na tužbene navode u kojima tužitelj ističe na problematiku državnih potpora, sud smatra da u konkretnom slučaju nema elemenata nedopuštenih državnih potpora, budući je Republika Hrvatska kao vjerovnik u predmetnom postupku predstečajne nagodbe bila u istom položaju kao i ostali vjerovnici, iz čega nesporno proizilazi da je predmetni postupak proveden sukladno tržišnim načelima, time da tužitelj tijekom upravnog postupka odnosno upravnog spora nije predložio provođenje dokaza sukladno odredbama članka 33. i članka 34. stavak 1. ZUS-a radi utvrđivanja činjenica koje bi dovele do drugačijeg rješavanja ove uprave stvari.

Prema tome, budući sud smatra da donošenjem pobijanog rješenja tuženika KLASA: UP/II-423-01/13-01/1012, URBROJ: 513-04/13-2 od 22. studenoga 2013. nije došlo do povrede prava tužitelja, kao niti do povrede zakona na štetu tužitelja, to je primjenom odredbe članka 57. stavak 1. Zakona o upravnim sporovima tužbeni zahtjev tužitelja odbijen kao neosnovan.

Slijedom navedenog, odlučeno je kao u izreci ove presude.

U Osijeku 20. studenoga 2015.

Sudac

Božidar Horvat v.r.

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude dopuštena je žalba Visokom upravnom sudu Republike Hrvatske. Žalba se podnosi putem ovog suda, u dovoljnom broju primjeraka za sud i sve stranke u sporu, u roku od 15 dana od dana dostave presude. Žalba protiv presude odgađa izvršenje presude (članak 66. stavak 5. ZUS-a).

Za točnost opravka

Daniela Horvatić